

MŪSŲ LIETUVA

NR. 50 (1533) — SEMANÁRIO — 1977 M. GRUODIS — DEZEMBRO 15 D. — 3,00 kr
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-9338

Kovojant už tėvynę

Žmonės žemėje veda įvairias kovas: už kasdienę duoną, religiją, tautybę ir t.t. Mes, lietuviai, vedame kovą ypač už mūsų pavergtos tėvynės likimą. Kovojame ne medžiagiais ginklais, bet diplomatija, darbais, aukomis. Dalis laisvojo pasaulio lietuvių yra įsijungę į tą kovą, bet yra lietuvių, kurie nuo tos kovos šalinasi. Pastarųjų tikslas yra banko knygutė ir medžiaginės gėrybės, nes jie kilnesnių tikslų neturi. Kai tokie tautiečiai, besigirdami savo turtais, nueina į kapus, jų ir ženklų nelieka, kad jie buvo lietuviai. Krikščionybė mus moko, kad apgaulingų turtų pagalba krautume sau amžinuosius turtus. Tas pavyzdys tinka ir tautinėje srityje, nes Dievas liepia mylėti savo tėvus, tautą, tėvynę. Pasaulį stebina lietuvių atsparumas pavergtoje Lietuvoje. Ir tenai yra okupantams pasidavusių lietuvių, kurie net išeina prieš savo brolius. Spaudoje praskamba gerųjų ir blogųjų lietuvių pavardės. Panašiai yra ir laisvajame pasaulyje, tik čia daugiau praskamba gerųjų lietuvių pavardės, nors ir aukų sąrašuose. Gyvename laisvajame pasaulyje, kad padėtume savo pavergtai tautai, nes ir mes esame tos tautos dalis. Nebėkime nuo savo tautos tako, nors jis dabar yra erškėčiuotas. Darbas, kova grūdina žmogų. Maironis sako: nebijokim vargo kieto, nes be jo galingi pūva.

PAVERGIEJI lietuviai šaukiasi laisvajame pasaulyje gyvenančių tautiečių pagalbos ir dėkoja už jau suteiktą paramą. Jie sako: "Dėkojame broliams išėjimoje už aktyvias pastangas padėti persekiojamai Lietuvos Bažnyčiai. Ypač dėkojame jauniems lietuviams, apie kurių pastangas padėti tautiečiams tėvynėje dažnai girdime per radiją" ("LKB Kronika" nr. 6). Pavergtoje Lietuvoje gerieji tautiečiai keleriopai daugiau aukojasi savo tautos reikalams, negu gyvenantieji laisvajame pasaulyje. Laisvėje niekas nereikalautų atlikti tokių darbų, kokius atliko R. Kalanta, N. Sadūnaitė ir kiti lietuviai, bet prašo atlikti savo pareigą ir prisidėti prie savo tėvynės reikalų darbu, auka. O kova už savo tėvynės likimą turi būti vedama be paliovos. Atvykęs iš pavergtos Lietuvos K. Jokubynas sako, kad nereikėtų atsisakyti net ir nuo mažiausių galimybių ir politikoje, bent jau plačiau skleidžiant informaciją apie Lietuvą, jos problemas, žmones. O iš pavergtos Lietuvos atvykęs T. Venclova sako, kad naujas demokratinis sąjūdis pavergtoje Lietuvoje kreipiasi į laisvojo pasaulio lietuvius, kad jie nenuleistų rankų, neužmirštų savo misijos. Laisvajame pasaulyje turime savo politinę instituciją VLIKą. Ar jo darbus remia visi lietuviai aukomis, ar atsiliepia į pavergtos Lietuvos tautiečių šauksmą? Diplomat Bullit yra pasakęs: svarbu išlaikyti Lietuvos vardą gyvą. Lietuva susilauks laisvės. Reikia tik dirbti ir aukoti Lietuvos reikalams. Mums paskatinimą duoda garsus fizikas A. Einšteinas. Jis sako: "Nepasiduoti gyvenimo materializmui, kuris yra didelė žmonijos nelaimė. Kas čia žemėje perdaug sotus, tas nebetrokšta augštesnių dalykų. Tie žmonės yra išdavikai, kurie išsižada savo tautos" (L. L. 1977, 4 nr.).

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimas

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimą pagal tradiciją šaukia PLB valdyba. Kadangi dabartinė PLB valdyba yra Čikagoje, o seimas įvyks Toronte, čia sudarytas pagalbinis seimui rengti komitetas, kuris, glaudžiai bendraudamas su PLB valdyba, atliks visus parengiamuosius seimo darbus. Komitetas, sudarytas daugiausia iš buvusių Bendruomenės pirmininkų, yra šios sudėties: dr. J. Sungaila — pirmininkas, dr. S. Čepas — vicepirmininkas, K. Manglicas — sekretorius, E. Čuplinskas — išdininkas ir A. Rinkūnas — narys informacijos reikalams.

PLB seimas įvyks 1978 m. birželio 30 — liepos 4 dienomis Pasaulio Lietuvių Dienų programos rėmuose Toronte. Jo programos apmatai yra šie. Penktadienį, birželio 30, vakare įvyks seimo narių ir svečių susipažinimo pobūvis. Visas šeštadienis, birželio 1, skirtas organizaciniams Bendruomenės posėdžiams, kurių metu bus išklautyti valdomųjų organų ir kraštų pirmininkų pranešimai, po

kurių eis diskusijos. Vakare įvyks didysis Pasaulio Lietuvių Dienų parengimas. Sekmadienį, liepos 2, nuo 9 ryto iki 12 v. vyks organizaciniai posėdžiai, kurių metu bus išrinkta nauja PLB valdyba ir kiti centriniai organai sekančių penkerių metų laikotarpiui. Iškilmingos pamaldos Toronte katedroje ir evangelikų pamaldos parapijoje įvyks 2 v.p.p. Po to visi dalyvaus dainų šventėje, o tos pat dienos vakare įvyks PLB seimo banketas. Liepos mėnesio 3 ir 4 d.d. įvyks seimo posėdžiai, skirti gyvybinėms lietuvių tautos ir PLB problemoms svarstyti.

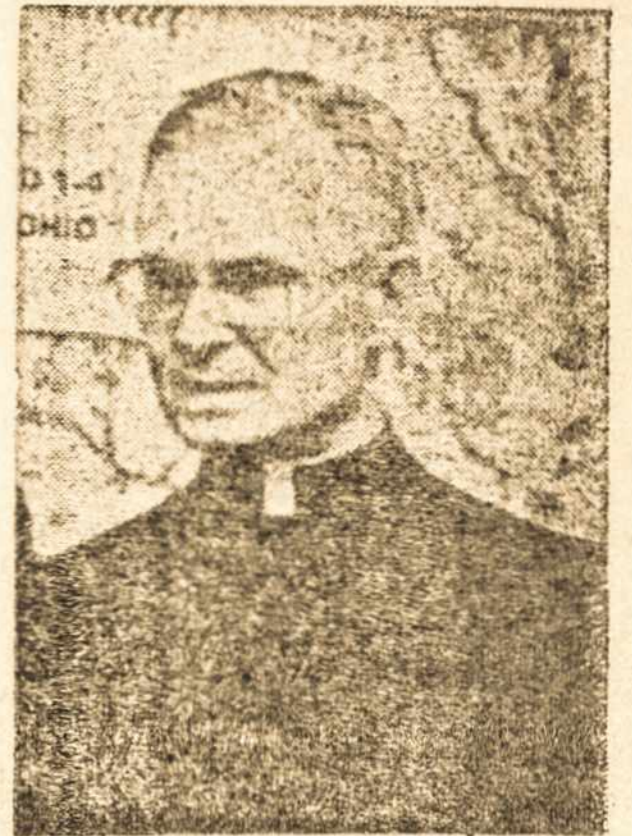
Visi posėdžiai ir parengimai įvyks Royal York viešbutyje esančiame centrinėje vietoje susisiekimo atžvilgiu, o taip pat turinčiame, šalia mažų salių posėdžiams, didžiulę 3.000 vietų salę šeštadienio pobūviui ir sekmadienio banketui. Dainų šventė įvyks pagrindiniame Toronte sporto sadijone "Maple Leaf Gardens".

PLD informacija

VYSK. SALATKA- ARKIVYSKUPU

Vatikanas. — Marquette, Mich., vyskupas Charles (Kazimieras) Salatka Pauliaus VI pakeltas arkivyskupu ir perkeltas į Oklahoma City, pranešė Vatikanas. Naujasis arkivyskupas, gimęs 1918 Grand Rapids, Mich., yra pirmasis Amerikos lietuvių vyskupas. Kunigu įšventintas 1945, vyskupu nominuotas 1961. Pradžioje buvo Grand Rapids vyskupo padėjėju, vėliau perkeltas į Marquette.

Arkivyskupas Salatka prieš kelias savaites dalyvavo Ateitininkų IX kongrese, Clevelande, ir laikė iškilmingas lietuviškas pa-

OKUPUOTOS Lietuvos tautiečiai dėkoja ne tam laisvojo pasaulio lietuviškam jaunimui, kurs važiuoja į okupantų organizuojamus kursus ar viešnages, o tam, kuris kovoja už savo tėvynės laisvę. Kun. dr. J. Prunskis tragiško birželio minėjime pasakė: "Mūsų jaunimo veržimasis į Vilniaus universiteto lituanistikos kursus nėra nei lietuviybės, nei lietuvių kalbos mokymasis, bet grynas jų smegenų perplovimas ir kritiškai negalvojančių viliojimas į raudonuosius talkininkus bei išėjimo vieningumo ardymas" ("L.L." 12 nr.). Ne komunistų rengiamų kursų lankymu prisidėsime prie kovos už savo tėvynę. Žinome, kad vienas kursantas, kuris lektoriui davė nepalankų klausimą, buvo išmestas iš kursų ir išvartytas iš Lietuvos. Jei okupantai ir vyresnio amžiaus laikuriuos lietuvius jau įnarpliojo į savo tinklą, ką bekalbėti apie studentus, kurie rusiškąjį komunizmą pažįsta tik tiek, kiek jį pažįsta amerikiečiai. Jei kovojame už savo tėvynės likimą, kovokime garbingai, o ne talkininkaudami mūsų tautos okupantams.

Tėviškės žiburiai

J. Vaičeliūnas

PAVERGTOJE TĖVYNEJE

MASKVOS OLIMPIADAI

Šiaulių televizorių gamykla pradėjo gaminti spalvotosios televizijos kilnojamas stotis bei studijinę aparatūrą, įvesdama daugiau tranzistorių ir mikroschemų. Šie šiauliečių gaminiai yra ruošiami 1980 m. Maskvoje įvyksiančiai pasaulinei olimpiadai.

MASINIS SPEKTAKLIS

Spaudoje pabrėžiama, kad Rokiškio apylinkės yra davusios tokius ištikimus Maskvai kovotojus, kaip du kartus jos didvyru paskelbtas Jokūbas Smuškevičius, revoliucininkas Edvardas Tičkus, buvęs Rokiškio apskrities kompartijos sekr. Stasys Sklėrius ir gen. mjr. Jonas Macijauskas. Jiems esą pastatyti paminklai, jų vardais pavadinti kolchozai, miesto gatvės. Kompartijos kovotojams buvo skirtas Alfonso Zaukos sukurtas ir režisuotas masinis vaidinimas "Užgrūdinto plieno daina", įtrauktas į sovietinės Spalio revoliucijos renginių sąrašą. Vaidino net 500 liaudies teatro aktorių, sutelktų iš įvairių Rokiškio rajono kolektyvų, o propagandinį spektaklį stebėjo 4.000 žiūrovų. Organizaciniam spektaklio komitetui vadovavo Rokiškio rajono kompartijos I sekr. V. Lukaševičius, taręs padėkos žodį, apdovanojęs garbės rėtais rengėjus ir atlikėjus.

GERIAUSIA VERPEJA

Geriausią verpėja-sukėja visoje Sovietų Sąjungoje buvo pripažinta Klaipėdos "Trinčių" medvilnės susivienijimo įmonės atstovė Laima Zigmantienė. Ivanovo mieste įvykusiame konkurse ji apdovanojama pirmojo laipsnio diplomu ir ženkleliu "Auksinių rankų meistras". 1975 m. L. Zigmantienė yra laimėjusi respublikinį Lietuvos verpėjų-sukėjų konkursą.

BŪSIMASIS KAUNAS

"Literatūros ir Meno" korespondentė Alė Počiulpaite rugsėjo 10 d. laidoje paskelbė pasikalbėjimą su šio miesto vyr. architektu Algimantu Sprindžiu apie būsimąjį Kauno centrą, kuriam jau baigiamas ruošti detalus išplanavimo projektas. Laisvės alėja bus paversta vien tik pėsčiųjų gatve, išsaugojant senąsias liepas, parūpinant daugiau gėlių ir poilsio suolus. Alėją numatoma išgrįsti dviejų spalvų gelžbetoninėm plokštėm, parūpinti jai originalius šviestuvus. Prie centrinio pašto rūmų jau pradėta būsimos zoologijos muzėjaus statyba pagal architektų A. Keturkos, K. Zykaus ir inž. S. Bylos projektą. Buvusioje žemės ūkio parodų aikštėje išaugs biblioteka su 1,8 milijono tomų talpos knygų saugykla, suprojektuota architekto B. Zabulionio ir inž. A. Kazlausko. Tarp K. Donelaičio ir Kęstučio gatvių, netoli buvusios Iguolos šventovės, kuri dabar paversta vitražo ir skulptūros galerija, bus pastatyti du 300 ir 500 vietų viešbučiai. S. Daukanto gatvė, taip pat rezervuota tik pėstiems, Žaliakalnį sujungs su Karmelitų sala. Žaliakalnio šlaitus pėstiesiems padės įveikti specialūs laiptai, su taku pro radijo gamyklą, vedančiu į Raudonosios armijos prospektą. Ta gamykla yra bu-

vusį Prisikėlimo šventovė, pastatyta, bet neužbaigta įrengti iki II D. karo pradžios. Raudonosios armijos prospektu vadinamas buvęs Ukmergės plentas. Planuojama Karmelitų salos parką su S. Daukanto gatve sujungs pėsčiųjų tiltas.

Senoji Kauno turgavietė buvo nugriauta, ruošiant naujus kelius susisiekimui. Ją pakeis architektės D. Juchnevičiūtės suplanuota aikštė, turėsianti fontaną ir paminklą sovietų partiečiui F. Dzeržinskiui. Nemuono krantinė, dabar vadinama Pergalės krantine, platinama nuo Birštono gatvės iki Aleksoto tilto. Siom gatvėm teks pagrindinis transportas, vyšk. M. Valančiaus gatvė rezervuojant tik lengviesiems automobiliams bei vietiniams sunkvežimiams. Automobilių srautą nuo senamiesčio nukreips ir naujas tiltas, Vilijampolę sujungiantis su Žaliakalniu. Naujasis Vilijampolės Smėlių rajonas ateityje susilauks 100.000 gyventojų. Pačiame Kauno centre bus vengiama augštesnių pastatų, juos rezervuojant viršutinei Žaliakalnio terasai. Iš Kauno senamiesčio bei centrinės dalies bus iškeltos tokios pramonės įmonės, kaip "Neries" fabrikas, pieno kombinas, vaisių - daržovių konservų fabrikas, tabako gaminių įmonė "Kovą" auto remonto gamykla ir kt.

SESIOLIKMEČIŲ ISDAIGOS

Panevėžio miesto liaudies teismo tarėja Irena Aleknienė "Tiesos" 173 nr. atskleidžia nemalonias šešiolikmečių paauglių išdaigas: "Vėlyvą valandą žmogus skubėjo į viešbutį. Iš tarpunamio išdygo vaikinukas ir pareikalavo cigarečių. — Vaikams dar anksti... — praeivio sakiny nutrūko, nes du smarkūs kumščio smūgiai į veidą neleido jo baigti. Bematant pribėgo dar du užpuoliko šėbrai ir ėmė mušti, spardyti..." Milicijos dėka vėliau paaiškėjo, kad pirmasis smogė R. Zdanavičius, gyvenęs pas motiną, baigęs tik 7 klases, niekur nesimokantis. Tą vakarą jis buvo girtas. Kaltinamųjų suole taipgi atsidūrė II profesinės technikos mokyklos moksleivis L. Petraitis, iš Troškūnų atvažiavęs pas savo tėvus ir tą vakarą labai nuobodžiavęs. Minimasis ir Abromavičius, kurio paklusnumą giria motina, nors sūnelis jau svarstytas už va-

gystę. Musamo praeivio nukritusią kepurę nusinešė XVIII vidurinės mokyklos moksleivis L. Židonis, blogai lankantis pamokas, gyvenantis pas tėvus, kur jam nieko netrūksta. Teismo sprendimo I. Aleknienė nepateikia, pasitenkindama tik sausa pastaba, kad "jaunuoliai gavo, ko nusipelnė".

BIČIŲ DRAUSTINIAI

Lietuviškų vietinių bičių draustiniai steigiami Jurbarko ir Tauragės rajonuose. Juose nebus leidžiama turėti iš kitur atsivežtų bičių. Pastaraisiais metais bitininkai susižavėjo Kaukazo ir Italijos bitėmis, kurios sugeba pasiekti raudonųjų dobilų nektarą. Lietuviškų bičių populiarumą sumenkino sparčiai nykstančios natūralios pievos ir krūmai. Prie senosios Vidugirio eiguvos jau yra trys draustinio bitynai, kuriais rūpinasi agronomai J. Balžekas ir B. Danyla. Bičių motinos bus auginamos Jurbarko rajono Mičiurino vaismedžių medelyne ir pardavinėjamos bitynams. Vietinės bitės per tūkstančius metų geriau yra prisitaikiusios prie Lietuvos gamtos sąlygų, atsparesnės ligoms.

"KT" KORESPONDENTAI

"Komjaunimo Tiesos" jaunųjų korespondentų universitetas naujuosius mokslo metus pradėjo lapkričio 1 d. Žurnalistikos teorijos pagrindus jiems dėsto Vilniaus universiteto žurnalistikos katedros dėstytojai ir žymieji žurnalistai. Į šiuos kursus priimami studentai, vidurinių mokyklų paskutiniųjų dviejų klasių moksleiviai, įvairių profesijų žmonės iki 30 metų amžiaus. Jie turės du kartus per mėnesį atvykti į "KT" redakciją, kur užsiėmimai vyks lietuvių kalba. Iš klaususiem teorinį kursą ir atlikusiem praktinę redakcijos skyriuose išduodami specialūs pažymėjimai. Būsimieji kursantai atrenkami pagal tris pateiktus rašinius teminį "Tavo pareigos, tavo teisės", pasakojimą apie darbo ar mokslo pirmūną ir rašinį laisva tema. Prie prašymo "KT" redaktoriui pridedama autobiografija, periodikoje skelbtų rašinių iškarpos. Komjaunuoliai pateikia komjaunimo organizacijos rekomendaciją, nekomjaunuoliai — profsąjungos.

ZURNALAS PIJONIERIAMS

Vilniškis komjaunimo centro komitetas pradėjo leisti "Žvaigždutę" — literatūros ir meno žurnalą pionieriams. Tokį pavadinimą turėjo ir vaikams skirtas žurnalas nepriklausomoj Lietuvoj. Raudonoji "Žvaigždutė" 45.000 egz. tiražu pasirodys keturiskart per metus. Jos pirmajame numeryje apie Sovietų Sąjungos laimėjimus Spalio šešiasdešimtmečio proga rašo senasis Maskvos garbintojas G. Zimanas, save tituluojantis filosofijos daktaru; apie revoliucijos lopšiu tapusį Petrapilį, vėliau pavadintą Leningradu, pasakoja E. Zeifas. Skyrelis "Trys liepsnelės" žada pateikti pionieriško gyvenimo naujienas, supažinti su geriausiais būriais bei grandimis. Specialiame skyrelyje bus duodami žaisliukų, medžio, popieriaus, metalo dirbinių planai juos pasigaminti norintiems meistrams. Turinį papildys pasakėlės, žymiųjų rašytojų apsakymai. Pagrindinis raudonosios "Žvaigždutės" tikslas, be abejonės, yra ideologinių pradų stiprinimas jaunose lietuviukų širdyse.

JAUNIMO EKSPEDICIJA

Ketverius metus trukę Lietuvoje surengta pionierių ir moksleivių turistinė - kraštotyrinė ekspedicija "Mano Tėvynė — Sovietų Sąjunga", skirta XXV-jam sovietinės kompartijos suvažiavimui ir Spalio revoliucijos šešiasdešimtmečiui. Jos rezultatai aptarti baigminėje konferencijoje Panevėžyje. Juos atskleidžia lapkričio 12 d. "Komjaunimo Tiesoje" paskelbtas pasikalbėjimas su švietimo ministerijos inspektore M. Petrauskaite. Pasirodo, ekspedicijos nariai, rinkdami medžiagą, savo pagrindinį dėmesį skyrė Spalio revoliucijos dalyviams, sovietiniams II D. karo partizanams, pokariniams kolchozų organizatoriams, kompartijos planus viršijantiems dabartiniams darbo pirmūnams. Apie 250 tokių darbų, garbinančių Sovietų Sąjungą bei jos atneštą okupacinę sistemą, buvo sutelkta XXII-joj vidurinė mokykloj atidarytoje parodoje. Geriausių darbų rinkėjai susilaukė specialių prizų bei pagyrimo raštų.

Vienas laikraštis, turįs daug skaitytojų, reiškia tiek pat, kiek du korpusai armijos.

Napoleonas

Windsoro tautinių šokių grupės merginos po gražiai atliktų tautinių šokių LB surengtame Tautos šventės minėjime Detroite

Nuotr. J. Urbono

PRANEŠIMAS IŠ ITALIJOS

Laisvės šaukiantieji balsai

MONS. KL. RAZMINAS

Lenkų vyskupai Romoje

Lapkričio mėnesį net 23 lenkų vyskupai atvyko į Romą įprastam "ad limina" vizitui pas šventąjį Tėvą. Lapkričio 8 d. lenkų "Lot" lėktuvu į Romą atskrido iš Varšuvos arkivyskupas kardinolas Vyšinskis. Romos aerodrome jis buvo iškilmingai sutiktas Krokuvos arkivyskupo kard. Wojtylos, 23-jų Lenkijos vyskupų ir gausių Romoje gyvenančių lenkų tikinčiųjų. Kardinolą sutiko ir du Romoje gyvenantys lenkai vyskupai: pasaulio vyskupų sinodc sekretorius vysk. Rubinas ir popiežiškosios komisijos socialinės komunikacijos reikalams pirm. vysk. Deskuras.

Kardinolas Vyšinskis, jau baigęs 76 metus ir šiemet turėjęs net dvi operacijas, atrodo sveikas ir pilnas energijos. Š.m. spalio 29 d. jis turėjo ilgą pasikalbėjimą su Lenkijos komunistų partijos vadu Giereku, kuris šį mėnesį lankėsi Romoje ir lapkričio 30 d. buvo priimtas popiežiaus Pauliaus VI-jo. Lenkų vyriausybė, norėdama apvaldyti kritišką padėtį krašte, siekia geresnių santykių su Katalikų Bendrija. Ji jau davė leidimą Varšuvos vyskupijoje statyti net 20 naujų šventovių arba atremontuoti nuo karo nukentėjusias. Kardinolas Vyšinskis sutinka bendradarbiauti su Lenkijos vyriausybe, bet reikalauja pilnos religinės laisvės, ypač jaunimo auklėjime ir viešųjų komunikacijos priemonių panaudojime religinei savo misijai.

Įtakingas biuletenis

Paskutiniu metu žymieji Italijos visuomenės ir politikos veikėjai, didžiosios spaudos, radijo ir žinių agentūros bei įvairios viešosios komunikacijos institucijos gavo prel. V. Mincevičiaus italų kalba redaguojamus "ELTA-Press" 8-9 ir 10 numerius.

Pirmasis dvigubas "ELTA-Press" numeris italų visuomenei pateikia pilną "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" 25-jo numerio vertimą. Įžangoje "ELTA-Press" pažymi, kad Vakarų pasaulį jau pasiekė ir 26 bei 27 "LKBK" numeris, gi Lietuvoje jau skaitomi ir dar du nauji "LKB Kronikos" numeriai. Sovietai, — rašo "ELTA-Press", — visomis jėgomis stengiasi užgniaužti "LKBK" leidimą ir iki šiol jau yra suėmę bei griežtomis bausmėmis nubaudę nemaža šio leidinio platintojų, bet surasti tikruosius leidėjus

Demonstracijose lietuviai Š. Amerikoje nuo jauniausio iki seniausio reikalauja Lietuvai laisvės bei žmogaus teisių Nuotr. A. Dudaravičiaus

vis neįstengia. Priesingai, krašte jau pasirodė dar net 7 nauji pagrindiniai leidiniai, kurių 5 yra grynai religinio pobūdžio. Ir šie leidiniai anksčiau ar vėliau pasiekia laisvąjį pasaulį ir objektyviai informuoja apie persekiojimus, religijos laisvės bei žmogaus teisių pažeidimus Sovietų Sąjungoje.

Pabaigoje šis "ELTA-Press" numeris pateikia ir keletą žinių iš kitų šaltinių. Čia pateikiamas Kauno kunigų seminarijos rektoriaus kun. V. Butkaus viešo pareiškimo vertimas, kur jis paneigia Maskvos laikraščio "Les Nouvelles de Moscou" ir "Moscow News" paskelbtą pasikalbėjimą apie Katalikų Bendrijos padėtį Lietuvoje. Kaip žinoma, — rašo "ELTA-Press", — tie visuomenę klaidinantys pasikalbėjimai sukėlė didelį pasipiktinimą krašte ir buvo neigiamai komentuojami laisvojo pasaulio spaudoje bei radijo laidose. Tai žymiai pakenkė Kauno kunigų seminarijos rektoriaus autoritetui, kuris dažnai yra valdžios siunčiamas įvairiomis misijomis į užsienį. Kad ir pavėluotas, rektoriaus pasisakymas prieš sovietų spaudos informaciją ir nesulaukimas už tai jokių sankcijų esą gali būti laikomas bandymu atgauti prarastą prestižą Lietuvos tikinčiųjų ir užsienio akyse.

Be to, "ELTA-Press" informuoja italų visuomenę ir apie

Helsinkio komiteto nario T. Venclovos paskelbtą atsišaukimą padėti Lietuvoje suimtiems žmogaus teisių gynėjams Viktorui Petkui ir Antanui Terleckui. Kartu kviečiama gelbėti ir kitą lietuvių politinį kalinį Algirdą Žyprę, kuris, iškentėjęs 15 metų sovietų kalėjimuose, vis dar tebėra laikomas ZCH 358/3-2 Mordovia, USSR, lageryje.

Dešimtas "ELTA-Press" numeris, iliustruotas lietuvių politinių kalinių Balio Gajausko, Onos Pranckūnaitės ir Antano Terlecko nuotraukomis, italų visuomenei pateikia "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" 26-jo numerio pilną vertimą. Naujausių žinių skyriuje "ELTA-Press" informuoja apie š.m. spalio 10 d. Vilniuje įvykusias demonstracijas prieš rusus ir apie naujus persekiojimus bei suėmimus Lietuvoje.

Prancūzai apie Lietuvą

Paryžiuje leidžiamas tarpkonfesinis žurnalas "Catacombes", skirtas persekiojamos Bendrijos problemom nagrinėti, š.m. rugsėjo ir spalio mėn. numeriuose daug vietos skiria persekiojamai Lietuvos Bendrija. Taip "Catacombes" 72-me numeryje, pasiremamos "LKB Kronika" ir kitais šaltiniais, pateikia nemaža duomenų apie tikinčių moksleivių persekiojimus mokyklose. "Lietuviai moksleiviai,

— rašo "Catacombes", — visokiais būdais verčiami įsirašyti į komjaunuolius, neigiant tėvam teisę religiška auklėti savo vaikus. Gausūs faktai tai patvirtina. Todėl Lietuvos tikintieji dabartinį moksleivių auklėjimą mokyklose laiko 'naujų janičarų' rengimu". Kaip žinoma, senovėje turkai atimdavo iš krikščionių tėvų vaikus ir išauklėdavo juos atkakliais Mahometo išpažinėjais bei profesionaliais kariais - janičarais. Tai dabar kartojasi Lietuvoje. Jaunimo širdyse siekiama išrauti kilniausius religinius jausmus ir jų vietoje įdiegti ateizmo ir materialinę sėklą. Dėlto, — pažymi "Catacombes", — vis labiau plinta krašte alkoholizmas, ištvirkimas ir banditizmas. Kas sunaikino Trijų Kryžių paminklą Vilniuje? — klausia "Catacombes". Kas sunaikino Kalvarijas Vilniuje ir Vepriuose? Kas naikina Lietuvos kryžius pakelėse ir Kryžių kalne? Ar tai ne naujieji "janičarai", išauklėti komunizmo dvasioje? Lietuvos tikintieji neša tikrai sunkias vergijos grandines. — pažymi straipsnio autorius.

"Catacombes" 73 numeryje randame platų straipsnį "Romas Kalanta — laisvės liepsna!" Medžiaga straipsniui panaudota iš JAV išleistos brošiūros "Flames for Freedom". Kitas iššias puslapis skirtas straipsniui: "Tai, ko užsienio turistai nemato Vilniuje ir Kaune". Tai straipsnis iš "LKB Kronikos" 18-jo nr., iššias išverstas į prancūzų kalbą. Čia pateikiamas visų Vilniuje ir Kaune uždarytų ar sandėliais paverstų šventovių sąrašas, iliustruotas Kauno jėzuitų šventovės nuotrauka.

NIJOLĖS SADŪNAITĖS LAISKAI

"TŽ" redakciją pasiekė dviejų N. Sadūnaitės atvirukų tekstų nuorašai. Atvirukai buvo skirti p.p. Paegle Niujorke. Jie patvirtina ankstyvesnę žinią, kad N. Sadūnaitė yra paleista iš sibirinio lagerio ir yra įsidarbinusi kaip mokyklos valytoja.

Didžiai Gerbiama ir Mylima p. Birute!

Siunčiu Jums nuoširdžiausius linkėjimus ir padėką už gerus žodžius ir gražius atvirukus, kuriuos gavau Barašave. Teatlygina Jums Visagalis tūkstanteriopai!

Į Bogučanau iš Krasnojarsko atskridau rugsėjo 19. Dėka geriems žmonėms įsidarbinau vidurinėje mokykloje valytoja. Gyvenu ant Angaros kranto, aplinkui taiga. Labai gražūs vaizdai. Ačiū Gerajam Dievui už viską!

Gyvenu kartu su kita valytoja, kuri augina tris vaikus, ir man dabar liūdėti netenka. Vaikai mane myli ir mes labai gražiai sutariame. Žmonės man taip pat geri.

Iš visos širdies linkiu Jums geriausių Gerojo Dievo malonių! Būkite sveika ir laiminga! Su Dievu!

Jūs labai mylinti ir dėkinga —

Nijolė

1977. X. 2

TIESA IR GYVENIMAS

ŠEIMA – MAŽOJI TĒVYNĒ PENKIOS ŠAUNIOS SESERYS LIETUVAITĒS

Užvesta kalba, ar daina, dera tęsti – bent iki tam tikros užbaigos...
ML-voj kalbant ta svaria tema ŠEIMA – MAŽOJI TĒVYNĒ, ar MAŽOJI BAŽNYČIA, ar dar ŠEIMA – TAUTOS TVIRTOVĒ, tikrai dera ir verta, naudinga ir net būtina nuosekliau tema išvystyti taip, kad S. Paulo ir Brazilijos lietuviai, ML-vos skaitytojai, kaip ir kiti, gal net kituose kontinentuose, apie tai išgirstų ir pajustų reikalingą semtis stiprybės. ne tik iš PRAEITIES, o ir IŠ DABAR-TIES. Ir iš toli, ir iš arti.

Visada išmintingiau ĮVERTINTI, negu nuvertinti.

O geram mokiniui visi mokytojai yra geri ir naudingi – iš visų išmoksta.

Taigi, grįžtant prie PENKIŲ ŠAUNIŲ SESUČIŲ PAŠKAUSKAIČIŲ, sanpauliečių, arba "angliukų", kaip daugumos čia vadinamų, nes atvykusios iš Anglijos, tema tampa įdomi, ir yra norin-

Organizuojamas LIETUVIŲ KALBOS bei KULTŪROS KURSAS suaugusiems

PROGRAMA:

1. LIETUVA: vardas - herbas - vėliava
2. LIETUVOS ISTORIJA: lietuvių kilmė - trumpa istorinė apžvalga - lietuvių tautos istorinė paskirtis
3. Ką sako pasaulio RAŠYTOJAI - MOKSLININKAI - KULTŪRININKAI apie:
  - : lietuvių kultūrą bei civilizaciją
  - : lietuvių meną
  - : lietuvių dainas
  - : lietuvių tautinius šokius
  - : lietuvių tautinius drabužius
  - : lietuvių KALBĄ
  - : .....
4. Ką Lietuva DAVĖ kitiems:
  - : Lenkijai
  - : Rusijai
  - : Vokietijai
  - : Prancūzijai
  - : Anglijai
  - : Š. Amerikai
  - : P. Amerikai
  - : .....

- NB 1. TIKSLAS: pažinti (sau) ir perduoti (kitiems)
2. METODAS: nagrinėjimas - pesquisa
3. ĮSIRAŠYMAS-MATRICULA: Cr. 50; 00
4. KURSUI VADOVAUJA: kun. Pr. Gavėnas,

Jei atsiras nors 10 kandidatų, kursas numatytas pradėti po N. Metų Mokoje, šv. Kazimiero p-jos patalpose.

DAINA APIE LIETUVIUS

Inž. Zenonas Bačelis, Nerimo Siela

Mūsų broliai ten, Tėvynėj, savo kraują lieja,
Susiprasti, stot į darbą vėl ir vėl įspėja.

Tad išėiviai, nepamirškim, kad esam lietuviais,
Kad mums niekas neįsako vadintis čiabuviais.

Prisiminkim, kad mes esam sūnūs tautos garsios,
Jei prarasim lietuvių – ir Dievulis barsis.

Tad pamilkim savo tautą – dirbkim, kas ką gali,
Ir padėkim iš vergovės kelti mūsų šalį.

čių daugiau ką apie jas išgirsti. Kas gi jos ištikrujų yra ir iš kur jos čia atsidangino?

PAŠKAUSKAITĒS – MARIJA BRASLAUSKIENĒ
MAGDALENA BARTKEVIČIENĒ
ONA STANKEVIČIENĒ
ANELE ŠEPETAUSKIENĒ
ir ALBINA SALDIENĒ

kilimu yra iš S. Kalvarijos ir ten artimos Marijampolės.

Visos jos ilgoką laiką gyveno Anglijoje (tikriau – Skotijoje) ir dėl to visos kalbančios angliškai, ir mėgsta tos kalbos literatūrą. Magdalena Bartkevičienė net ir anglų kalbos pamokas norintiems duoda. Taigi, penkios "ANGLIUKĒS", bet dar tikriau penkios ŠAUNIOS PATRIOTĒS LIETUVAITĒS".

Šį kartą – to jų lietuviškumo įrodymo dėlei – nepratešdamas per daug kalbos, prasitariau šiek tiek apie visų penkių "vyriausiąją", t.y. pirmąją gimimū – MARIJĄ BRASLAUSKIENĒ, Prano žmoną, EDVARDO, MIRNOS Gaigalienės, RIKARDO ir REGINOS motiną.

Į klausimą, nukreiptą tėvukui Pranui, dėl ko, jo manymu, jo MARIJA ir kitos keturios ištekėjo TIK UŽ LIETUVIŲ, o ne kokių „angliukų“ ar dar kitų panašių svetimųjų korespondentas gavo, jau jo beveik lauktą, aiškų atsakymą:

– JOS VISOS NORĖJO IŠLIKTI LIETUVAITĒM PATRIOTĒM IR SUKURTI GRYNAI LIETUVIŠKAS ŠEIMAS.

Kalbant apie artimiausius čia, Mookoj (S. Paule) gyvenančius PRANA ir MARIJĄ BRASLAUSKUS bei jų atžalyno tikrai šaunų ketvertuką, vertėtų, bet čia neįmanoma, beveik tam tikrą knygą parašyti. Tai tik prabėgom.

"Vyriausioji" – MARIJA, visiems žinoma ir pačios šeimos vertinama kaip GERIAUSIOJI IŠ MOTINŲ. Kas tuo tvirtinimu (čia, S. Paule) suabejotų, teuzsitikrina jis pats asmeniškai, užklaudamas betką iš šeimos penketuko.

Ponia Marija šiuo metu jau nėra tokia greita ir veikli, visiems paslaugi, viena geriausių „šeimininkių“, visų tautinių pareigimų aktyvi dalyvė, neprasilenkianti su religinėm ir tautinėm pareigom, kaip kad buvo iki neperseniausiai. Dabar jau toli nebenuėina. Pačiuose savo namuose vos vos kruta. Ji, vargšė, kenčia dėl tos negalios veikti, eiti, bėgti, kaip kad kadaise galėjo.. Nei gydytojai, nei vaistai kažkaip neįstengia Marijai pozityviai paveikti. Tik jos pačios ryžtas ir stebėtina kantrybė ją palaiko dar aktyvią. ir net linksmą.

O vistiek MARIJĄ BRASLAUSKIENĒ, vaikų pavėžintą dar daug kur matysi – ir bažnyčioje, ir parengimuose. ir vis dėl tos didžiosios meilės – ŠEIMAI, TAUTAI, BAŽNYČIAI.

koresp.

★ PALAIMINTAISIAIS PASKELBTI du krikščioniškųjų mokyklų vienuolijos broliai – belgas Mutien Marie (1841-1917) ir ekvadorietis Miguel (1854 - 1910). Jiedu beveik visą savo gyvenimą pašventė katalikiškojo švietimo srityje. Brolis Mutien praleido beveik 60 metų mokydamas toje pačioje mokykloje Malonne mieste, Belgijoje. Jis dėstė

meną, muziką ir religiją. Brolis Miguel mokė neturtingųjų mokyklose Ekvadore ir buvo labai puikus katekistas. Jis pagarsėjo kaip daugelio knygų autorius, poetas ir ispanų kalbos žinovas. Dėl savo tarptautinio garso jis buvo išrinktas Ekvadoro Mokslų Akademijos ir Karališkosios Ispanijos Akademijos nariu.

Lietuvio profesoriaus paskaita

LONDRINA. Seniau žinojome, kad tolimame Londrinos mieste universitete darbuojasi pora lietuvių, ten nusikėlusiu iš S. Paulo. Po dr. Klimo ten lankymosi atsirado ir daugiau lietuvių ar bent lietuviškos kilmės mokslo darbuotojų, apie kurių buvimą iki šiol nieko nežinojom.

Rimgaudui ir Emantei Jūraitiams užsiminus, kad Ročesterio universiteto profesorius kalbininkas Antanas Klimas lankosi Brazilijoje, Londrinos universiteto vadovybė panorė jį atskviesti bent vienai paskaitai į Londriną, pasiūlydama apmokėti lėktuvu kelionę iš S. Paulo ir atgal.

Dr. A. Klimo atvykimu ir jo paskaita susidomėjimas buvo nelauktai didelis. Universitete tebekomentuojamas ir dabar. Paskaita buvo anglų kalba, kurią čia pat viena profesorė vertė į portugalų kalbą. Dr. A. Klimas iškėlė lietuvių kalbą kaip "pedra fundamental" lingvistikos mokslui. Paklausimų ir pasikalbėjimų metu visus nustebino kalbų mokėjimu: su vienu kalbėjosi bulgariškai, kitam atskvinėjo lenkiškai, su trečiu aiškino rusiškai, vokiškai, prancūziškai... Profesorei - vertėjai iš anglų kalbos padėjo portugalaiškai, pastebėdamas, kad dar nelabai gerai šią kalbą mokas...

Daugeliui atrodo tiesiog neįtikimas toks daugelio svetimų kalbų mokėjimas. Prof. Klimas keliais atvejais pastebėjo, kad lietuvių kalba yra jo tėvų kalba. Jo lankymosi Londrinos lietuvių niekada negalės pamiršti.

Šiuo metu valstybiniame Londrinos universitete darbuojasi šie lietuviškos kilmės augštojo mokslo darbuotojai: José Vitor Jankevičius — patologijos depart., Zita Kil — filosofijos dr. — filosofijos depart., Maksas Pudelskis — oftalmologijos depart. akių ligų specialistas, Emantė Jūraitienė — biologijos departamente, Rimgaudas Jūraitis — fizikos departamente kaip federacinės valdžios stipendininkas S. Paulo fizikos institute baigė rašyti tezę iš Estado Solido (solid state) srities.

Prie Londrinos, Rolandijoje, ūkininkauja humanitaras Jonas Jasiūnas, plačiai apylinkėse žinomas, kaip "Joao Lituano".

Londrinoje gyvena Ana Petruskaitė - Ziober, kurios sūnus Osvaldas yra technologijos instituto elektronikos skyriaus direktorius prie S. Paulo universiteto, pagarsėjęs mokslininkas, o Anos Ziober duktė yra garsi pianistė Londrinoje.

Vienas kitas lietuvis yra ir Apucaranoje ir kitose tolimesnėse Londrinos apylinkėse, tik

jie kiek sunkiau surandami. Tikimasi palengva "surasti" ir surankioti visus Londrinos apylinkių lietuvius ir suburti į Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Londrinos skyrių. Atrodo, kad neišvengiamai teks prie šio darbo pridėti ranką ir šių žodžių autoriui.

Tolokai nuo Londrinos Arapongas apylinkėse jau nuo seno gyvena gerokas būrys lietuvių, apie kuriuos labai nedaug žinoma. Jų likimu taip pat reikėtų pasidomėti.

Reikėtų suregistruoti visus lietuvius ir lietuviškos kilmės asmenis, besidarbuojančius augštojo mokslo ir švietimo institucijose visoje Brazilijoje. O jų jau yra nemažas skaičius ir išgarsėjusių mokslo srityse. Aktyvesnieji lietuviai akademikai būtinai turėtų nedelsiant to darbo imtis. Teko girdėti, kad federaciniame Brasilia sostinės universitete dirba keletas garsių mokslininkų, su kuriais iki šiol nepalaikoma jokio ryšio, tik kartkartėmis nuskamba jų pavardės mokslinėje spaudoje.

Rimas Amalviškis

Solistas RICHARDAS DAUNORAS dainuoja koncerte, kurį surengė PLJS valdyba Toronto Lietuvių Namuose š.m. rugsėjo 18 d. Nuotr. A. Šeškaus

ŠYPSENOS Parinko Pr. Alš.

Turi sustoti

— Kiekvieną kartą, kai tik išgeriu keletą stiklelių degtinės, esu nebetinkamas darbui. Turėsiu būtinai liautis.

— Gėrus degtinę?

— Ne, dirbti.

Kad būtų užtikrintas

Advokatas skambina savo klientui:

— Tamstos uošvė mirė šį rytą. Ar norėtumėte, kad ji būtų palaidota kapinėse, balzamuota ar sudeginta?

Klijentas: Atlikite viską. Nenoriu rizikuoti...

Optimistas ir pesimistas

— Dabar bent tiek gerai, kad mažiau bereikia šukuoti plaukus, — taria optimistiškai nusiteikęs plikagalvis.

— Taip, — atsakė benuplinkantis vyrukas pesimistas. — Bet už tai dabar jau tenka daugiau plauti veido — kakta augštesnė.

Gyvenimo laikotarpiai

Kažkuris filosofas tarė:

— Visa gyvenimo išmintis — mokėti būti savo vietoj: pirma būti vaiku, vėliau — jaunuoliu, paskui — suaugusiu ir pagaliau seniu. Tai reiškia: džiaugtis, mylėti, dirbti, mąstyti ir ilsėtis.

Įrodymas

Kino teatrą uždarant, prie kasos prieina vyriškis ir prašo bilieto. Kasininkė jam aiškina, kad jau vėlu.

— Aš žinau, — sako jis. — Man bilietas reikalingas tik kaip įrodymas. Jei žmona paklaus kur buvau, aš jai parodysiu bilietą.

Velniats atnešė

— Senel, ar tu pėsčia atėjai?

— Pėsčia, mano anūkėli.

— Vaje, o tėtė sakė, kad tavo velniats atnešė...

Atsakymas

Profesorius: Kokia yra svarbiausia teismo pareiga?

Studentas: Patirti kuri iš dviejų besibylinėjančių pusių turi geresnį advokatą...

Iš spaudos sužinojo

— Ar tu girdėjai, Popovai, — kartą paklausė jaunas bulgaras savo draugą, — Rusijoje kiekvienas draugas turi nuosavą namą?

— Aš dvejus metus praleidau Rusijoje, tačiau nieko panašaus nepatyrė, — atsakė jam draugas.

— Tai, matyt, tu neskaitai laikraščių!..

Urugvajus

MONTEVIDEO LIETUVIŲ PARAPIJA platina dviejų muzikinių Kanados lietuvių vienėtų plokšteles — Hamiltono "Aido" choro ir Londono mergaičių kvarteto "Rasa". Pasmaldų metu liturginius skaitymus atlieka Anelė Lingienė, Ona Sveičiulienė ir Antanas Mačanskas.

Australija

PIRMAJĄ VIEŠĄ PASIRODYMĄ Sydnejaus lietuviams spalio 30 d. turėjo naujoji tautinių šokių grupė "Sūkurys". Jai vadovauja Marina Cox, baigusi tautinių šokių mokytojų kursus JAV, talkinama Jono Biretos ir akordeonisto Jono Zubricko. Vakarą programą atliko jaunesniųjų ir vyresniųjų šokėjų vienetai kartu ir atskirai. Šokius pranešinėjo bei juos apibūdino net kelios gražiai lietuviškai šnekančios mergaitės. Administracinius "Sūkurio" reikalus tvarko N. Jurksaitienė ir A. Kolbakiene.

Bengalija

DAKOS IR CITAGONGO MIEŠTUOSE Sovietų Sąjungos garbintojai surengė 70 Lietuvos dailininkų grafikos darbų parodą, skirtą sovietinės Spalio revoliucijos šešiasdešimtmečiui. Ja buvo stengtasi pabrėžti, kad tokius augštus laimėjimus grafikoje lietuviai dailininkai galėjo pasiekti tik sovietinės santvarkos dėka. Rengėjai, žinoma, nutylėjo tikrąją Lietuvos būklę sovietinėje okupacijoje.

Mūsų Lietuva Mažiesiems

PAIŠYBOS KONKURSAS

KALĖDOS

GALI BŪTI ATVAIZDUOTA:

- Kūčios
- Prakartėlis
- Trys Išminčiai
- Šventoji Šeima
- Kristaus krikštas
- Eglutė... ir panašiai.

Pageidaujama LIETUVIŠKI MOTYVAI

PIEŠINIO DYDIS: paišybos lapo (maždaug)

TERMINAS: įteikti ML-vai sausio (janeiro) 15 d.

PARODA-KONKURSAS: šv. Kazimiero p-jos patalpose, sausio 29 d., Don Bosco šventėj.

GALI DALYVAUTI KONKURSE:

- a) nuo 4 iki 12 metų (kat. A)
- b) nuo 13 iki 18 metų (kat. B)

PS: BŪTINAI REIKALINGAS
KONKURSO M E C E N A T A S

BUS SKELBIAMAS ir VASARIO 16-TOSIOS
K O N K U R S A S

- rašinių
- ir piešinių TEMA: L I E T U V A

Pirmieji kūriniai
jau atėjo. Jų gražūs!

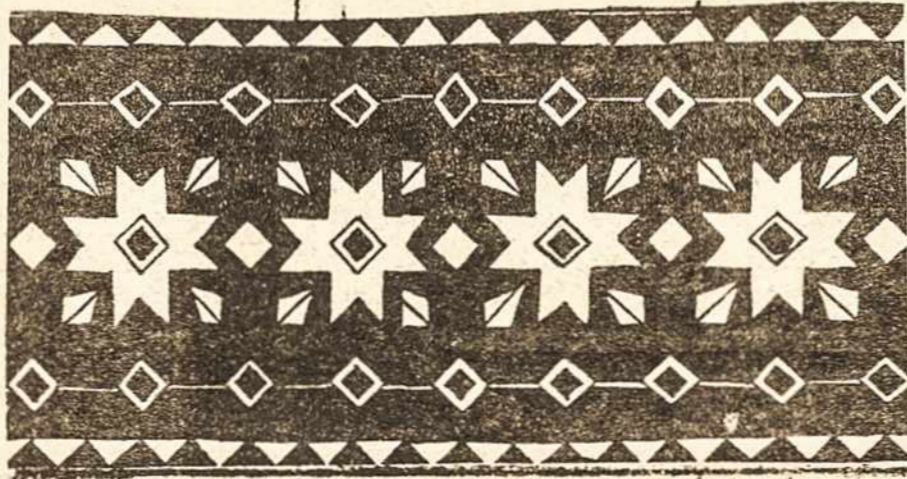

JIS IR TU

Kūdikis ant Tavo kelių šypsos...
Pirmutinis šypsnyš, o Marija, Tau.
Švelniai Tavo rankos Jėzų vysto,
Glaudžia Jį tvartelyje šaltam.

Jis — kaip žemės kūdikis — mažytis,
Be Tavęs — silpnutis, kaip ir mes...
Dievo rankos — kūdikio rankytės...
Kas supras šių paslapčių gelmes?

Meilės Dievas paslėpė Dievystę
Po žmogaus pavidalu menku...
Aš gi — apgailėtiną menkystę
Išdidumo rūbais vis velku.

ACONTECEU NA VÉSPERA DE NATAL

Vytautas Tamulaitis

Vytautas Tamulaitis (1913-) é o maior dos clássicos da literatura juvenil lituana. Manifestou-se escritor desde as primeiras classes da escola média. Colaborou com dez jornais lituanos, mas sempre preferiu o mundo infantil. Escreveu onze obras para crianças e jovens, e continua escrevendo, morando agora na América do Norte. Tamulaitis sabe penetrar no coração do leitor. O conto que apresentamos é um ensaio do livro "O Retorno", que contém contos para a juventude, escrito em 1948, na Alemanha, durante o seu exílio, em companhia de milhares de outros refugiados lituanos.

Isto aconteceu na noite de Natal, no palácio do céu. Lá, no azul infinito das estrelas, onde está o reino de Deus, todos, sem exceção, assim como na terra, preparavam-se para a grande festa da paz.

Os corais dos anjos não se dispersaram depois dos últimos ensaios, pelos parques do céu; ninguém foi descansar perto das fontes de alegria, mas permaneciam ali mesmo, perto da grande sala do trono do Senhor. O céu todo refletia o brilho dos grandes trombones, pratos e tambores. Os músicos da orquestra limpavam o último pózinho das suas trombetas de ouro e flautas de madrepérola. Todos estavam prontos para a apresentação diante do Senhor. Daqui a pouco as suas melodias do encanto celeste iriam ressoar para a glória do Filho de Deus nas alturas, que nesta Noite de Natal tinha nascido na terra, na gruta de Belém...

Dado o toque de clarim do arcanjo, abriram-se as portas estreladas, multidões de santos, com ramos nas mãos, entraram no grande salão. Os mártires com rosas vermelhas, cercaram o trono de Deus. Sobre o estrado do trono sentaram-se as virgens de vestes brancas. Acercaram-se os profetas e os santos padres. Os doutores da Igreja, de longas barbas, traziam nas mãos os grandes livros de sabe-

doria. Porém, mais juntinho de Deus ficaram as criancinhas, correndo e brincando, mexendo nas franjas e enfeites dourados do trono. Ninguém lhes proibia, porque eram os mais queridos de Deus. E as suas roupas e olhinhos inocentes brilhavam como o orvalho nas flores de linho. Era o brilho da beleza inocente, que deixava encantados até os anjos.

De repente tudo se iluminou de uma luz sem igual. Soaram as trombetas, os clarins e os trombones de prata. A música celestial fez vibrar o céu estrelado. E os lábios de milhares de santos moveram-se entoando: —

— Glória a Deus nas alturas..

Todos abaixaram a cabeça diante Daquele, que subiu ao trono tendo numa das mãos o sol e na outra a terra. À sua direita, ia a Rainha do Céu, Maria, coroada com doze estrelas.

Quando o Senhor se sentou, veio para a frente São João, Boca de Ouro. Inclinou-se, pigarreou e disse:—

— Senhor, hoje é festa de seu nascimento na terra. Senhor... — repetiu, procurando as palavras certas para se expressar mais bonito, querendo agradecer em nome de todos o grande amor de Deus por ter descido do céu para salvar a terra.

Teria feito um belo discurso São João, Boca de

Ouro, mas o Senhor de repente fez um gesto com a mão para parar. E com o olhar percorreu os presentes como se procurasse alguém. Depois virou a cabeça na direção do porteiro São Pedro e disse:—

— Pedro, não feche a porta do céu. Ainda falta o Anjo de Natal, que acende a chama de alegria celeste junto aos meus presépios. Ele está atrasado..

Ficaram muito surpresos os santos ao ouvir tal estória. Alguns até franziram a testa. Nunca ainda aconteceu, que alguém se atrasasse para a festa do céu. Agora até o próprio Deus tinha de esperar. Mas o Senhor não estava zangado. Pois ele era o rei da bondade e do amor. Isso era sabido por todos. Apenas não compreendiam a razão tão forte que pudesse ter feito o Anjo de Natal atrasar, e fazer esperar o próprio Deus. Inquietos, olhavam na direção da porta. Eis que a porta se abre. O anjo atrasado entrou e prostrou-se aos pés do Senhor. Não se ouvia um ai. Todos queriam ouvir o que ele ia dizer.

— Perdoa-me, Senhor — disse o anjo. Demorei-me junto do ultimo presépio, que custou-me achar numa miserável capela de exilados. Aqui me prendeu a oração de um menino. Cada palavra dele eu recolhi e trouxe. Pois Tu, Senhor, mandaste recolher todas as lágrimas para não se misturarem com a lama das dores da terra.

O anjo pegou e espalhou as lágrimas do menino junto do trono; elas eram tão puras e brilhantes, que não pareciam lágrimas, mas pérolas e esmeraldas. O Senhor olhou-as e disse: —

— Continue.

— O menino estava de joelhos, com as mãozinhas juntas em prece, e olhando para Ti, no presépio, rezava: — Jesus Menino, que nasceste hoje na gruta de Belém, Tu também não tinhas casa como eu. Tua Mãezinha também teve de fugir de um rei mau para um país estrangeiro. Por isso, Tu podes compreender, como é triste e frio estar num país estranho. Já é a terceira vez que festejamos o Natal no exílio. Meus olhos enchem-se de lágrimas ao lembrar o Natal na casinha branca dos meus pais. Oh, que alegria seria sentir de novo o calor do nosso lar. Jesus Menino, devolve-nos a nossa casinha, os caminhos de areia branquinha, o pomar, e o canto dos passarinhos nos ramos. Eu vim para junto do presépio para Te pedir isso. Tu entendes a Tua mão misericordiosa e cobres a entrada do ratinho, proteges a casinha do besouro. Tu ficas triste de ver um ninho de passarinho desfeito e Te comove o coração o seu triste piar. Olha, Senhor, também para nós. Vê bem nos olhos, onde mora a triste saudade. Faze com que saiam logo aqueles que vieram à nossa casa, maus e cheios de ódio. Não deixes, Senhor, que os homens maus andem pisando a nossa terra, quebrando as Tuas Cruzes nos caminhos. Tu sabes como amamos a nossa terra e como foi triste deixá-la. O pai continuou

olhando para trás e a mãe enxugava escondido as lágrimas. Deixamos a terra com a fé na Tua justiça e com a esperança de voltar logo. E quanto tempo já se passou! Esperamos nos frios barracos e não vemos o dia da volta. Ninguém nos compreende, nem sente a nossa tristeza. Não gostam de nós, como se fossemos vagabundos, sem casa, devolve-nos Senhor, a pátria, devolve-nos a nossa casinha. Como, na primavera, conduzes o passarinho de volta à terra que desperta, conduze-nos de volta à casinha branca perto da estrada.. Faze também com que os outros não desprezem a nós, como se a gente não tivesse coração. Que os outros não pensem que se não temos casa, não temos nem honra, nem amor e nem saudades. Ilumina também, Senhor, o alemãozinho Gunther, que mora na nossa rua, que atira pedras em mim e grita: , Vai embora, estrangeiro, fora da nossa rua.. "Não fiques zangado comigo por eu lhe ter mostrado a língua e feito figa. Eu sei que é feio. Não farei nunca mais...

— Não te esqueças, Senhor, de meu tio Liudas, que sempre vinha no Natal e me trazia presentes. Papai diz que ele deve ser guerrilheiro agora, passando frio na floresta, sem abrigo. Protege-o e aos seus companheiros contra todos os perigos e enche o coração de fé no nosso encontro, que estaremos juntos em breve. Tu nasceste hoje em Belém para trazer alegria a todos. Dá uma migalhada para nós também. Eu não peço nada que Tu não possas me dar. Lembra-te, Tu também gostavas da tua casinha na Terra e quando eras pequeno, assim me contou minha mãe, brincavas na frente de casa e fazias passarinho de barro...

— Por que Tu sorris triste, Jesus? Tu me olhas com muito amor. Eu sei que tu vais escutar minha prece. Se Tu esqueceres, a tua mãe te lembra... E agora eu vou para casa. Estou com frio. A minha mãe não tinha com que me fazer meia e luva... Ai, Jesus.. quase ia me esquecendo, eu Te trouxe presente. Eu sei, os Reis Magos vão Te trazer ouro e mirra, mas os pastorzinhos, que estão à sua volta, não têm nada. E agora é tão difícil conseguir alguma coisa. É preciso fazer trocas com os alemães. Olha, toma este chocolate. Ele é muito gostoso. Tia me disse, que é de nozes. Ela me deu, mas eu trouxe para Ti. Vou colocar aqui, junto à Tua mãozinha. Come, quando ficar sózinho. E agora, chiau! — terminou o anjo de contar a oração do menino e tirou debaixo das suas vestes brancas um tablete de chocolate embrulhado em papel. Entregou-o ao Senhor e enxugou os olhos.

O Senhor pegou nas mãos o presente, que deve ter ficado muito tempo no bolso do menino e ficou a virar entre os dedos. Os seus olhos se fixaram num canto, onde havia um rasgo no papel. Num momento de grande tentação, o menino havia mordido um pedacinho. Lá estava a marca de dois minúsculos dentinhos. Sorriu o Senhor e nos cantos dos olhos brilhou uma lágrima.

— Esse presente é muito valioso — disse Ele e mostrou aos santos.

— Ponha-o, São Ambrósio, no armário junto da moeda da viúva. Com letras de ouro escreva no cartão que é o presente do Vytukas Petraitis, recebido no meu aniversário, em 1947...

Depois o Senhor rodou o globo terrestre em suas mãos e falou:

— Aqui, neste lugar, fica a Lituânia, sua pátria. Entre estas florestas negras passa o Rio Nemunas...

Os santos padres esticaram as suas longas barbas brancas e todos olharam para aquele canto da terra.

— Aqui, na margem do Nemunas fica Pajaislis; lá Chiluva e Arco D'Alva; disse, emocionada, Maria, Mãe de Deus. — São os meus santuários, onde tantas preces sinceras me foram dirigidas pela gente pacífica dessa terra. Não te esqueças, meu Filho, dos seus sofrimentos.

— Estou lembrando, — entrou no meio São Crístóvão, que sabia bem de geografia. — É um lugar muito lindo, cheio de arrudas e imagens de Cristo..

— Era.. — gritou todo aceso São Casimiro, o patrono da Lituânia, — Agora é terra de lágrimas e de dor, de sangue inocente e de ais. Compadecei-vos, Senhor, desta nação infeliz. Jamais lembrar-se-ão dela os senhores da terra. Defendei os seus santos direitos. Já sofreram demais no exílio os seus filhos; já erraram demais pelas terras estranhas. Já basta, Senhor, que suas lágrimas e sangue reguem caminhos ao longe. Isso na terra, ninguém vê. Muitas vezes até fecham os olhos para não ver a dor imensa desses homens na desgraça. Se Vós também vos esquecerdes dessa terra do âmbar, quem há de lembrar-se? ..

— Não podes esquecer-la, meu Filho. Eu vou sempre lembrar-Te; disse Maria. Pois o Vytukas confia em mim, que vou te lembrar o pedido..

Escutou o Senhor as suas falas. E quando terminaram, olhou de novo para a terra. Aqui estava a casinha do Vytukas, na margem do Nemunas. Estava linda com árvores plantadas pelo tio Stasius. Mas no pomar já havia arvores derrubadas, o jardim estava descuidado, a cerca quebrada. E a cruz lá no alto com o oratório arrancado com marcas de pedras.

— Senhor, eram homens assim que moravam aqui? — perguntou São Casimiro. — Não dói o coração ao ver tais coisas?

A tristeza marcou o rosto do Senhor. Ele virou os olhos na direção da floresta, coberta de neve, na margem oposta do Nemunas e viu lá no meio do pântano o tio Liudas agachado no chão, junto com os companheiros. Estavam pálidos e abatidos pelas noites sem sono e com frio. Ninguém lhes trouxe nesta Noite o pão bento, branquinho, um

pedaço de bolo. Eles repartiam pão seco, umedecendo-o com pedaços de neve..

— Dá-lhes a bênção, meu Filho — falou Maria. Pois é santa a sua luta pela liberdade da pátria.

Emocionou-se o Senhor e deu-lhes a bênção. Eles pularam do chão ao sentir no peito um calor santo. Ergueram as mãos para o céu e com voz potente bradaram: —

— Sentimos, Senhor, que nos abençoa e dais força para a luta. Nós amamos a Ti e esta pobre terra. Nós amamos também os nossos inimigos. Não queremos matá-los. Ilumina sua inteligência e põe nos seus corações o amor da paz. Não queremos mais nada, apenas este santo direito que nos concedeste — vivermos e morreremos livres, onde livres nascemos..

— Sim, este santo direito lhes pertence, — disse o Senhor e se levantou. Agora todos os olhos dos santos e anjos se fixaram Nele.

— Atende a oração do Vytukas, — interveio novamente Maria. — Pois Tu nunca, meu Filho, desprezaste as orações das criancinhas.

— Não seria misericordioso, se não o fizesse — disse; e declarou bem alto, tão alto, que até o universo estrelado vibrou com a sua voz:

— Que se alegre Vytukas com aquilo que tanto o seu coração desejou!

Os clarins de prata dos arcanjos soaram numa alegre fanfarra. E o seu som ecoou pelos infinitos céus estrelados, anunciando a todo o céu que o Senhor havia atendido mais uma prece sincera. E o coro dos anjos cantava possante:

— Glória a Deus nas alturas, e paz na terra aos homens de boa vontade.

Traduzido por Rymanté Steponaitis

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislão Sileika

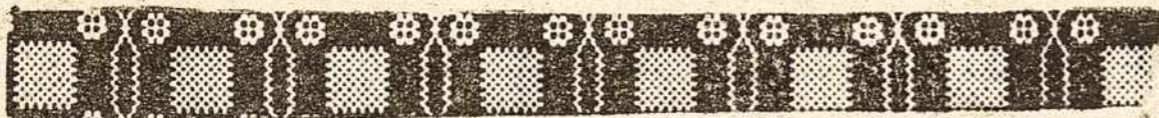
MŪSŲ ŽINIOS

NORI DUOTI TAUTIEČIUI DOVANA?

KURIA JIS SU DĒKINGUMU PRISIMINTŲ PER VISUS METUS?

UŽSAKYK JAM MŪSŲ LIETUVA.

Prenumerata 1978 metams: Cr. 150

Halina Mošinskienė

LITERATŪRINIS BŪRELIS

užbaigė šiuos veiklos metus gruodžio m. 3 d. pobūviu inž. Alfonso ir Rozos Petraičių rezidencijoje. Vietos pakeitimas įvyko dėl susidariusių 'techniškų kliūčių' šv. Kazimiero parap. patalpose. Gal būtume tą viešai skelbiamą pobūvį atidėję, bet atsižvelgiant į tai, kad specialiai kviestas iš Rio de Janeiro prelegentas Dr. Antanas Gaulia lėktuvu atskrido su poniu, jau su paruošta paskaita, mes negalėjome jų apvilti. Dėlto teko ir programa kiek pakeisti-neturėjome progos pasidžiaugti mūsų jaunimo dailaus skaitymo konkurentais, nes jie neatvyko. Tačiau, pabrėžtinai primename, kad šis konkursas bus tęsiamas kt. metais, ir tikėsimės, kad tas vienas nesusipratimas, įvykęs visiškai nelauktai, dėlto skaitytojų neatbaidys – tai įrodytų, kad ryžtas nugali visas smulkias kliūtis.

Šiuo paskutiniuoju pobūviu užbaigėme 7-tuosius veiklos metus. Turėjome viso 10 susirinkimų kurie reguliariai įvykdavo kiekvieno mėn. paskutinį šeštadienį – (išskiriant šį paskutinį) privačiose narių rezidencijose.

Šio pobūvio programoje: 1. būrelio iniciatorius inž. Alf. Petraitis suglaustai papasakojo apie literatūrinio būrelio veikimo prasmę ir tikslus.

2. Šių metų būrelio vadovė H. Mošinskienė padarė apžvalgą šių metų veiklos, pabrėždama du reikšmingus elementus – tai dailaus lietuvių kalba skaitymo jaunimui konkursas ir būrelio dalyvių asmeninių įdomesnių gyvenimo įvykių atpasakojimas rātu. Juos skaitė: kap. J. Čiuvinškas, Bruna Kemeklytė Merani, inž. Algirdas Mošinskis, Aldona Valavičiūtė, Marija Čiuvinškienė ir Joana Satkūnaitė. Numatoma tokių "atsiminimų" surinkus 10-12, juos išleisti atskira brošiūra.

3. Sekė svečio iš Rio, Dr. Antano Gaulios, paskaita: 'Lietuvoje turėjome imperatorių? Prelegentas labai įdomiai, pasiremdamas gausia bibliografija, išdėstė savo mintis, ir iššaukė gyvas diskusijas. – Šią paskaitą galėsite pasiskaityti "Mūsų Lietuvos" kult. skyriuje. – Tuo pačiu, literatūrinio būrelio vardu nuoširdžiai dėkojame Dr. A. Gauliai, taip kultūringai praturtinusiam mūsų veiklos gaires. Lauksime, kad tai paskatins ir kitus būti prelegentais mūsų pobūviuose.

4. Henrikas Valavičius labai įdomiai ir išsamiai perdavė 'Nepriklausomos Lietuvos kariuomenės kūrimosi apžvalgą', pradedant 1918 m. pirmuoju įsaku lapkričio 23 d. ir baigiant Lietuvos partizanų herojišką kovą iki 1955 m. (Labai apgailestaujame, kad tos paskaitos neteko išgirsti plačiai visuomenei, bet patartina ruošiant "Kariuomenės šventę" šią medžiagą pasinaudoti ateityje. Ypač naudinga jaunosios kartos lietuviams, kurie taip mažai turi tikslų žinių apie nepriklausomos Lietuvos kovas į teisėtos suvereninės respublikos egzistenciją).

5. Lietuvos praėties didingumo ir heroikos ženkle buvo skaitoma (ištraukose) poeto Balio Sruogos "Gedimino Giesmė". Skaitė Alf. Petraitis, Janina Valavičienė ir Halina Mošinskienė.

(Bus daugiau)

Užsisakykite ir paremkite
MŪSŲ LIETUVA
1978 metams.
METINĖ PRENUMERATA: Cr.150
GARBĖS LEIDĖJAS: Cr.700

MIŠIOS

30-tos dienos Mišios už a.a. **BRONIŲ RAISKA** bus atliktos V.Zelinos bažnyčioje gruodžio 21 d. 19 valandą.

Giminės, draugai, pažįstamieji maloniai kviečiami dalyvauti pamaldose.

PAVYKUSI GEGUŽINĖ

Praeito sekmadienio „churras-cada“ pp Bagdžių vasarvietėj, Kaukajoj, visais atžvilgiais pavyko gerai: Dievo Apvaizda netikėtai davė gerą orą. Antarctica – pakankamai gėrimų, organizatoriai – skanių valgių. Trūko tik tai šv. Mišių, bet vėlai žmonėms išvažiavus ir anksti parvažiavus, tikimasi, kad maldingieji lietuviai pasirūpino ir tuom.

Dalyvavo apie 70 asmenų. Visi nukeliavo savom mašinom. Kas laukė autobuso ir nesulaukė, tai įvyko todėl, kad iš anksto niekam nepranešė nei patelefonavo. Autobusas nebuvo pasamdytas kaip tik dėl to.

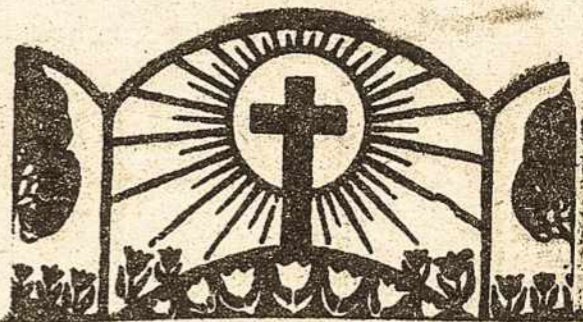
Kunigai saleziečiai paskolino Kombi gėrimams nuvežti, dosnios širdelės padovanojo fantų Bingui, suvažiavo beveik visų ten esamų lietuviškų vasarviečių savininkai ir viskas praėjo gražioje kultūringoje nuotaikoje. Buvo net dvi viešnios iš Lietuvos ir vienas tautietis iš Porto Alegre. Tikimasi, kad atliks šiek tiek pelno ir kongreso jaunimui.

P. Bagdžiams, P. Šepetauskams, P. Bacevičiams, P. Misevičiams, Poniai Rožei Černiauskienei ir kitiems organizatoriams bei padėjėjams didelis AČIŲ jaunimo vardu.

TELEGRAMA TĖVUI KIDYKUI, SJ

Prasidedančios vasaros vėtros išvertė iš šaknų šv. Kazimiero klebonijos daržė T. Kidyko pasodintus bananus.

Kaimynai (o ypač kaimynės) subėgo pažiūrėti, kas atsitiko – ir taip prisiminė Pe. Antonio, Pe. Pedro, Pe. Jonas.. Ir dar turės apie ką kalbėt pusę savaitės.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Sulaukus 87 metų daug pergyvenusi ir iškentėjusi, 1977 m. gruodžio 5 d. grįžo į Tėvo Namus a.a. **URSULĖ AUGULEVIČIENĖ**, iš Lietuvos atvykusi 1926 metais ir gyvenusi V. São João Climaco.

Gruodžio 6, po egzekvinių lietuviškų Mišių jos namuose, gana gausių jos gerbėjų ir kun. P. Urbaičio buvo palydėta į V. Mariana kapines.

Ligos eigoje ir laidotuvių formalumų tvarkyme itin daug pasidarbavo Edvardas, Rikardas ir Regina Braslauskai.

Užuojauta dukrai Levusei – Leonardai, anūku Edvardui ir kitiems, ypač Velionę labai mylėjusiems geriesiems kaimynams – lietuviams ir nelietuviams.

Teilsisi ramybėje.

• Žmogus be religijos yra keleivis be tikslo, klausėjas be atsakymo, kovotojas be pergalės, mirštantis be naujo gyvenimo. ŠV. AUGUSTINAS

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

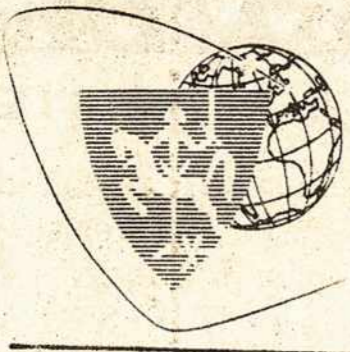
Até o "Cavaleiro Vytis" já está usando a nova linha de guarda-chuvas práticos, modernos e duráveis da

"FÁBRICA DE
GUARDA-CHUVAS"

Vicente Vitor Banys

R. Coelho Barradas, 104 – V. Prudente
Fones: 274-0677 (Res. 274-1886)

MŪSŲ ŽINIOS

PANORAMA LITUANO

Lietuviškoji radijo valandėlė dar yra bandymo tarpsnyje, todėl ir transliacijos laikas nenusistovėjęs. Bet vadovybė dabar užtikrina, kad PANORAMA LITUANO bus pastoviai perduodama kas šeštadienį, 11,45 – 12,15 val.

Taigi klausykitės lietuviškos RADIO VALANDĖLĖS šeštadienį nuo 11,45 iki 12,15 valandos.

Pastabas, patarimus, pasiūlymus, o taip pat ir padėsinimą siųskit valandėlės vadovybei: PANORAMA LITUANO, R. Consolação 2608, Conjunto 11, 01302 SÃO PAULO, Capital.

JAUNIMO IŠVYKA – STOVYKLA

Ivyks SUARĀO pajūryje gruodžio 17 ir 18 dienomis. Stovykloje bus trys grupės su atskiromis programomis-studentų, moksleivių ir jaunesniųjų. Studentų grupei vadovaus Aleksandras Valavičius. Pašaukesius praves adv. Algirdas Sliesoraitis ir mokytoja Lucija Jodelyte-Butrimavičienė, dainas mokytoja J. Joteikaitė. Dalyvauti gali jaunimas galįs susikalbėti lietuviškai. Užsirašyti pas poniją Vinkšnaitienę, kun. P. Rukšį ir Dėdę Juozą.

Kaina 30 kruzeirų dienai.

NAUJŲ METŲ SUTIKIMA

Vila Zelinoj Seselių Pranciškių Salėje rengia L.K.Šv. Juozapo Bendruomenė ir L.K. Bendruomenės Choras.

Sokiams gros
GRUPO MUSICAL
BLACKOUT

Sutikite Naujuosius Metus savųjų tarpe-lietuviškoje nuotaikoje.

Parengimo pelnas skiriamas Sodybos reikalams

PALKA ŽINIOS

Yra organizuojamas Palydovų AUTOBUSAS į VI Palką Montevidėjų.

Norintieji pasinaudoti proga, gali kreiptis į p. JONĄ BAGDŽIŲ (telefonas 273-1865).

Numatytos taip pat ekskursijos kongreso laisvalaikio metu.

ML ATSTOVAS ZELINOJ

Šv. Kazimiero Vyru Brolijos išdininkas KAZIMIERAS RIMKEVIČIUS, yra įgaliotas rinkti ML prenumeratas ir išduoti atitinkamus kvitus. V. Zelinos bei apylinkės tautiečiai šiuo reikalu gali kreiptis tiesiogiai į jį. K. Rimkevičiaus adresas: Rua Prof. Gustavo P. de Andrade, 1085, V. Zelina.

SUSIKAUPIMO DIENOS

Šią savaitę kun. Pr. Gavėnas išvyko metiniam susikaupimui – 7 dienų rekolekcijom, pagal savo vienuolijos nuostatus. Po Kalėdų tokiom pat rekolekcijom išvyks kun. St. Šileika. Mat, jaučiamas būtinas reikalas kartas nuo karto sustoti ir dvasiniai atsigaivinti.

Linkėtina, kad ir pasauliečiai atliktų savo metines rekolekcijas. Gal tinkamiausias laikas – prieš Velykas.

SOLIDARUMO MOKESTIS

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė neturi jokių pastovių finansinių pajamų įvairioms savo iniciatyvoms išvystyti. Vienintelės finansinės įplaukos – SOLIDARUMO MOKESTIS. Tai metinis nors 200 kruzeirų įnašas, kurį kiekvienas BLB-nės narys laiko savo pilietine garbe B-nės valdybai įteikti.

ŠIEMET SOLIDARUMO MOKESTĮ renka (ir įteikia atitinkamą kvitą): Jonas Silickas, Algimantas Saldys, kpt. Juozas Čiuvinskas, Algirdas Sliesoraitis, Reynaldo Putvinskas.

LIETUVIŠKA SODYBA

Lietuviškoje Sodyboje Atibajoje jau statomas pirmas NAMUKAS SENELIAMS.

Taip pat statomas namas piknikams-iškydoms. Netrukus bus pradėtas statyti SVEČIŲ NAMAS.

Sodyboje tebėra vienas vienintelis sklypas pardavimui.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS yra
MOTIEJUS TAMOLIŪNAS

Jam gili padėka ir geriausi linkėjimai.

Administracija

O GAL DAR NEATSITEISEI UŽ MŪSŲ LIETUVĄ?
MALONĖK TAI PADARYTI GALIMAI GREIČIAU,
TIESIOGIAI ar PER ML ATSTOVUS.

A č i ū.

MENO PARODA

Augštoji Meno Mokykla (Escola Superior de Artes Santa Marcelina) Perdizes, São Paule, lapkričio 22 dieną atidarė meno parodą EXPO-ARTE, kurioje dalyvauja ir Ilda Elena Dominas, iš Osasco.

DOVANOS KALĖDOMS

Artėjant Kalėdų metui, daug žmonių kvaršina galvas, kokią dovaną duoti giminei, draugui ar net viršininkei.

Štai klausimas – ir kartu pasiūlymas:

– Ar kas negalėtų PAGAMINTI LĖLIŲ Tautiniais LIETUVIŠKAIS RŪBAIS, PARDAVIMUI?

Informacijas, pasiūlymus, sugestijas galima perduoti ML administracijai raštu ar per telefoną (273.0338).

TĖVAS ANT SAULAITIS

NAUJAS DIREKTORIUS

Lietuvių jėzuitų provincijolas kun. L. Zaremba lapkričio 7 d. nauju Jaunimo Centro Čikagoje direktoriumi paskyrė kun. Antaną Saulaitį, SJ, praėjusį pavasarį iš P. Amerikos perkeltą į Čikagą. Ligšiolinis JC dir. kun. A. Kezys jau senokai prašė jį atleisti iš direktoriaus pareigų, nes nori daugiau laiko skirti foto

menui, filmams, knygų leidyklai ir JC išlaikomai televizijos programai. Pagaliau jo prašymas liko patenkintas, ir kun. A. Kezys pareigas palengvai perduoda naujam direktoriui. Kun. A. Saulaitis bus septintasis JC direktorius. Idomu, kad paskutiniai trys direktoriai – kun. G. Kijauskas, kun. A. Kezys ir kun. A. Saulaitis – į lietuvius jėzuitus įstojo ir šventimus gavo jau šiame krašte. Naujasis JC direktorius, pats išaugęs skautų organizacijoje, yra didelis jaunimo draugas ir taip pat plunksnos žmogus. Nemažesnis jaunimo draugas buvo ir kun. A. Kezys, gražiai JC administravęs ir tvarkęs trejus metus. Praėjusio spalio mėn. per keturis savaitgalius jis suorganizavo puikiausius JC 20 m. sukakties renginius.

JC vicedirektoriaus pareigose ir toliau pasilieka kun. V. Gutauskas, SJ, o ūkinius reikalus tvarko prievaizda A. Vaičaitis.

• Laisvos spaudos siekis – laisva Lietuva

VEIKLOS KALENDORIUS

Gruodžio 17: Šalpos Ratelio ruošiamos Kūčios šv. Kazimiero p-jos patalpose.

Gruodžio 22: SKAUTŲ ŠEIMOS KŪČIOS šv. Kazimiero p-jos patalpose: susitaikinimo apeigos, Mišios, Kūčios.

1978 m. sausio 8-15: STOVYKLA lietuvių kilmės vaikams bei jaunimui nuo 8 iki 18 metų ITU apylinkėj.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislo Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr. Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadieni: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmdienio vakaro.

O N A T A L N A L I T U A N I A

Na Lituânia, hoje o Natal é apenas mais um dia útil da semana: os estudantes devem ir à escola, os operários para as oficinas e os trabalhadores do campo para o „kolkoz”. Pois ‘Deus não existe’, ‘Cristo é um mito’, e qualquer manifestação religiosa é proibida. O povo lituano, apesar de muito católico, tem que celebrar o Natal em silêncio, no coração, ou... arriscar. E a maioria arrisca.

Neste Natal Você não vai lembrar a Cristo estes seus irmãos que em pleno século XX vivem um cristianismo catacumbal? . E não gostaria de enviar-lhes uma mensagem de fraterna solidariedade?

Crianças, jovens, adultos, organizações, grupos, que queiram enviar uma mensagem aos irmãos lituanos na própria Lituânia, ou exilados nos campos gélidos da Sibéria, podem escrever ao endereço abaixo: —

Aliança Juventude Lituana
Caixa Postal, 4421,
01000 SÃO PAULO, SP.

Nós nos comprometemos a traduzir sua mensagem em lituano e enviá-la aos destinatários através da Rádio Vaticano.

É o maior apoio que, com a oração, Você pode dar aos seus irmãos mártires.

Bronius Kviklys

AS MURALHAS DE VILNIUS

As muralhas de Vilnius começaram a ser construídas no ano de 1503, contudo sua construção foi acelerada a partir de 1506. Foi quase terminada em 1512, faltando apenas certos acabamentos. Esta muralha cercou quase que totalmente a cidade daquela época. A altura era irregular, porém havia locais onde atingia 10 m. A espessura era de 23 m. e seu comprimento era de 3 km.

Para melhor proteção havia também pequenos montes de terra batida e paredes de madeira antes da muralha propriamente dita.

Além de tudo isso foi construído um fosso (ou canal) cheio de água.

As muralhas possuíam portões e torres. Na parte superior ficavam as janelas destinadas aos soldados armados (com arcos).

Esta muralha permaneceu em pé por aproximadamente 300 anos. No final do século XVII, quando a tecnologia da guerra se desenvolveu com o aparecimento das armas de fogo, verificou-se que esta perdeu a sua utilidade. Os administradores e o prefeito daquele tempo não tombaram a muralha como patrimônio histórico, simplesmente a demoliram em 1799 - 1805. Foram destruídos também os portões, as torres e tudo mais, menos o portão principal, onde foi construída uma pequena capela, com o famoso retrato da Mãe de Deus.

Do lado de fora, sobre os portões existe o símbolo lituano, o V y t i s. No lado sul, ainda permanecem três filas de janelas para os antigos defensores.

A porta da Aurora, o conhecido e milagroso quadro de Nossa Senhora, atrai anualmente grande número de fiéis e romeiros de todas as partes da Lituânia. Este local é muito venerado, onde as pes-

soas de joelhos oram com muita fé, muitas vezes na própria rua.

O CLIMA LITUANO

Apesar da Lituânia não ser muito grande, o seu clima não é o mesmo em todas as regiões: o clima do litoral é distinto do seu interior, que também difere dos planaltos orientais.

De um modo geral, o nosso clima é muito bom. A temperatura média anual é + 6,3° C. Julho é o mês mais quente, quando a média chega a + 19° C no interior e + 17° C na costa. O mês mais frio é janeiro, cuja temperatura média está por volta de - 6° C.

Comparando o clima lituano com climas das regiões circunvizinhas, observamos que a Lituânia se encontra mais próxima da Corrente do Golfo, sofrendo portanto com mais intensidade seus efeitos que a Suécia, Dinamarca ou mesmo a Inglaterra. Assim o inverno não é tão rigoroso, sendo o clima muito mais ameno que em toda a Rússia.

A precipitação (incluindo-se chuvas, neve, neblina e orvalho) é suficiente na Lituânia. A média anual varia de 600 a 650 mm. (Em São Paulo chove de 1000 a 1200 mm anuais).

A região de Žemaičiai é a mais úmida. Em Telšiai a precipitação anual atinge às vezes 780 mm, enquanto que em Vilnius ocorre 605 mm e em Kaunas 568 mm.

O sol brilha 1700 horas por ano, em céu aberto. No mês de julho a insolação é de 262 horas, contudo em dezembro a insolação cai para apenas 24 horas.

Tradução de Teresé Jočytė.